

„Прегърни мира, спри войната“

бе темата на международното поетично четене, което се състоя на 16.06.2019 година в кафене „Либерал“ в гр. Прага.

Това е така наречената J-21k инициатива на организацията „Международен фестивал на поезията“ (World festival of Poetry), която е под защитата на UNESCO. Международни поетични четения на анти-военна тематика се състояха тази година още в Италия, Турция, Тунис, Палестина, Сирия, Индонезия и др. под координацията на различни поети във всяка държава.

В Чехия четенето беше международно-славянско. Координатори на събитието бяха българската поетеса Димана Иванова и чешкият поет Йозеф Страка. В четенето участваха чешките поети Йозеф Страка, Камил Боушка, Алжбета Луначкова, Ингред Артез, Бронислава Волкова и Итка Бонавентурова, българските поетеси Лидия Гълъбова и Димана Иванова, полската поетеса Зофия Балдига и босненската поетеса, живееща в Холандия – Сафета Осмичич.

В началото на събитието, Димана Иванова припомни многоизмерността на понятието за войната и подчерта, че тя го приема преди всичко философски. Поетите четяха различни по стил творби, но всички се обединиха от идеята да кажат „не“ на войната със своите оръжия – думите. Имахме възможност да се срещнем с наистина интересни творци, обединили се около идеята да спрем военните конфликти на днешното време. За нас, публиката, това беше едно интересно и вълнуващо събитие, което ни извади от ежедневието и ни показа колко е важно да се обединим задружно около дадена хуманна кауза. След официалната част на събитието, дискусиите по темата продължиха в неформална обстановка на чаша вино в кафенето. ♦

Димана Иванова

Лидия Гълъбова

Международно-славянско четене пред любителите на поезията в Прага

Алегория

На един мъртъв площад,
в това забравено от всички царство,
видях множеството неясни фигури,
протягащи ръце към каляската,
в която беше тя,
без никакъв срам и гордост,
суетна –
Глупостта.
Кafka, Beckett, Herbert са мъртви,
мъртви са Ботев, Яворов, Дебелянов,
два тъжни сребърни коня теглят каляката ѝ,
студено е в това царство
на смъртта,
дори фигурите, които я коронясаха, са без души.
Сиви
мъгли танцуват около черно слънце –
няма никаква надежда
за пробуждане.

Alegória

Na mŕtvom námestí
v tomto všetkými zabudnutom kráľovstve
som uzrela množstvo nejasných postáv
vystierajúcich ruky ku kočiaru,
v ktorom sedela
bez náznavu hanby či pýchy,
ale márnivá –
Hlúposť.
Kafka, Beckett, Herbert sú mŕtvi,
mŕtvi sú Botev, Javorov, Debeljanov,
dva smutné kone ťahajú kočiar,
studené je toto kráľovstvo
smrti,
dokonca aj postavy, ktoré ju korunovali, sú bez duše.
Sivé
hmly tancujú okolo čierneho slnka –
nieť nijakej nádeje
na odkliatie.

Стихотворението на Димана Иванова „Алегория“ е наградено в категорията „Франкофония“ на поетичен конкурс „Амавика“ в Капестан, Южна Франция.

Превод на словашки език: Игор Хохел. Překlad do slovenštiny: Igor Hochel.